PERILLS QUE ES DERIVEN DE L' ADMISSIÓ D' OBRERS MALALTS DELS ULLS

LA importància del reconeixement mèdic de l'obrer en ingressar a una fàbrica o taller, és cosa indiscutible. Amb ell, es pot evitar siguin admesos obrers afectats de malalties contagioses, fugint així del perill que suposa la propagació del mal entre els companys de treball, i a la vegada, fent que, en el cas d'un accident de treball, la dita infecció, que l'obrer porti en son organisme, no vingui a complicar el curs benigne d'una ferida.

Des de la implantació de la llei d'accidents del treball i de la publicació del R. D. sobre inutilitats, que els patrons venen complint respecte als seus accidentats, és deure del metge exposar mitjans sanitaris i higiènics per a evitar, en lo possible, que els accidents de treball es produeixin, i si es produeixen, per a conseguir que siga amb el minim de complicacions. Per aquestes raons, i com especialista en malalties dels ulls que sóc, vaig a oferir algunes consideracions que, si bé ja per molts patrons són conegudes, és tan gran el benefici que la seva coneixença pot reportar a aquells que a hores d'ara les ignoren, que m'he cregut obligat a publicar-les i divulgar-les.

L'obrer, en prestar els seus serveis en qualsevulga industria, vé exposat, ja sigui per descuit propi, ja sigui per mancar-li material protector adequat, ja per sa propia fatalitat, a sofrir ferides, contusions o cremades dels ulls i dels seus anexes, com a conseqüencia de l'acció de grans intensitats de llum, de calor, etz. Aquests accidents, quin cuidado i ajuda reglamenta la llei posant-los a càrrec del patró, poden tenir evolucions completament diferents de les normals i amb complicacions que els agreujen, si s'escauen en obrers que abans patien d'algunes dolencies, tals com la *aftalmia d'Egipte (granulacions)* i la infecció prorulenta del sac llagrimós, coneguda vulgarment per *fístules*, malalties abdues, molt freqüents en nostre país.

Aquestes malalties són altament infectants, i, per tant, es segur que vindràn sempre a complicar tots els processos traumatics dels ulls. A més, a més, les afeccions de les vies llagrimoses, augmenten també, considerablement, la gravetat de les ferides de l'ull. I en algunes professions, com les de ajustadors, picapedrers, mecànics, ferrers, metalúrgics, trituradors de sofre, etz., els traumatismes són tan freqüents que, un obrer d'aquests, afectat d'alguna de les mentades enfermetats, està quasi bé condemnat fatalment a la ceguera de l'ull malalt. Per això el Dr. Axenfeld, catedràtic de Oftalmologia de la facultat de Friburg, diu que, «es tindrien de separar, de dites professions perilloses, a tots els obrers que tinguin una afecció purulenta de les vies llagrimoses».

De tot lo que portèm dit, es dedueix la gran necessitat de sotmetre als obrers, abans d'ésser admesos pels patrons, a un exàmen mèdic realitzat per metges especialistes. De l'exacte compliment d'aital exàmen, en reportarà benefici l'obrer, que no es trobarà exposat a perdre la vista, i en sortirà beneficiat el patró, que es veurà lliure de les responsabilitats, (grans indemnitzacions, rentes vitalicies, etz.) que li senyala la llei. Amb tot, fins avui, es pot dir que solament les grans companyies, com son les de ferrocarrils, tramvies, automòvils, per exemple, fan examinar pels seus metges als obrers que hi acudeixen en demanda de feina; però aquest exàmen queda reduit a comprobar la agudesa visual de l'obrer, si hi véu o nó de lluny, si distingeix bé els colors, etz. i, quan la vista de l'obrer es suficient, no més amb aquestes dades, s'admeten malalts en professions perilloses per l'obrer i de grosses responsabilitat morals i materials pel patró.

Podria creure's que, l'exàmen mèdic previ, portaria a la no admissió dels obrers malalts en cap industria, ja que son poques les feines manuals que no ofereixen perills de traumatismes dels ulls? Ni remotament ha de pensar-se amb semblant perjudici per l'obrer! Les malalties contagioses de que havem parlat, son malalties perfectament curables i, per consegüent, amb l'exàmen mèdic previ, es veurien obligats a curar-se molts mils malalts, sobre tot granulosos, que existeixen avui per desgracia i vergonya nostra, i els governs es veurien en el càs d'establir dispensaris per a el tractament de malalts tracomatosos, i, de dia en dia, les estadístiques acusarien un tant per cent més baix de individus infectats d'aquesta terrible malaltia, i arribaria un moment en que no ens hauriem d'avergonyir, quan, oculistes d'altres nacions, Suïssa, per exemple, ens diguessin que no existeix en el seu pais la mentada malaltía.

DR. JOSEP LLOVERA.

INTIMA

Fineix la nit. Ve el nou dia
amb el seu carro de llum;
oferint-li el dolç perfum,
la flor, que el càlzer obria.

Retorna al món l'alegria
en mig de boira i vesllum;
mentre, aquí, un home es consum
enyorant-te, hermosa aimía.

Aqueixa mar que ens separa
n'aviva més el record
de l'amor que, verge encara,
omplena de goig el cor
del poeta que suspira
polsant, per a tú sols, la seva lira.

SALVADOR BORRUT I SOLER.